

generel tidlig prøveløsladelse. Der er i modsætning til, hvad vi kender i dag, for så vidt angår prøveløsladelse efter to tredjedele tid, tale om en helt ekstraordinær foranstaltning, som alene skal tilbydes dem, der gør en ekstraordinær indsats. Med andre ord er der ikke tale om, at vi giver alt og alle et tilbud om, at man kan blive prøveløsladt efter halv tid, men at de, der gør en ekstra indsats, kan blive det.

Jeg vil gerne komme med et eksempel: Det kunne være en narkoman, der har begået mange indbrud eller anden kriminalitet, og som har fået en forholdsvis lang fængselsstraf, men som rent faktisk går i motivationsbehandling, får et behandlingstilbud, bliver afgiftet og kommer ind i et virkelig godt forløb, får måske en mulighed for at kunne tage en uddannelse. Der synes jeg, at en person, der på den måde overvinder det sværeste, nemlig sig selv og sine dårlige vaner, skal have mulighed for at kunne tilbydes en tidlig prøveløsladelse.

Men der er altså ikke med lovforslaget lagt op til, at det her er et tagselvord, således at hvis man bare ikke slår nogen ned og man ikke flygter fra fængslet, så kan man komme ud efter halv tid. Det er ikke det, der ligger i noget for noget. Der skal altså være opfyldt særlige vilkår, for at man kan blive tilbudt noget for noget. Det er det, der ligger i ordningen.

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg er ikke så naiv at tro, at det er et tagselvord.

Justitsministeren har netop fremhævet et eksempel på en, der havde en lang narkodom, altså en narkokurer eller en narkohandler, som var på afvænnings, som forbedrer sig osv., og vedkommende vil godt kunne få en tidlig prøveløsladelse.

Hvis vedkommende nu tilfældigvis også er dømt for vold eller dømt for organiseret kriminalitet, men alligevel går på afvænnings, alligevel opfører sig ordentligt og ikke på nogen måde mobber de svage fanger eller noget andet, vil det så sige, at vedkommende alligevel kan komme ind under begrebet noget for noget? Eller er noget for noget bare et tomt slagord, som skal få det til at se ud, som om regeringen her er konsekvent, hvad den i virkeligheden ikke er?

Kl. 13.50

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, jeg synes, der er konsekvens i det, regeringen gør, fordi vi giver den her mulighed. Det,

jeg blot siger, som regeringen finder helt afgørende at holde fast i, er, at der er et helt afgørende retshåndhævelsessyn, som gør, at man i disse konkrete sager naturligvis bl.a. vil spørge det lokale politi, om det er så god en idé, at denne person bliver prøveløsladt efter halv tid.

Det vil altså sige, at som udgangspunkt er det i sidste ende ikke alene den enkelte persons gode opførsel, og at vedkommende, om man så må sige, gør det, man skal, nemlig forholder sig roligt og afslutter sin dom uden at begå ny kriminalitet eller true de ansatte. Det vil naturligvis også være retshåndhævelsessyn, der i sidste ende afgør, om en person kan blive prøveløsladt.

Der synes jeg faktisk, man har fundet en meget fin balance i på den ene side at sige, at udgangspunktet er, at det her er en mulighed, alle personer, der sidder i fængslerne, vil kunne få, hvis særlige betingelser er opfyldt, men at der på den anden side selvfølgelig er et helt generelt retshåndhævelsessyn og hensyn til befolkningens retsfølelse, som også skal varetages.

Jeg tror, at når lovforslaget får lov at virke et par år, vil der danne sig en praksis, så det også bliver klarere for de indsatte, hvad det er, der skal til, for at man kan blive belønnet med den tidligere prøveløsladelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 77

Morten Bødskov (S):

Vi fortsætter ad samme spor med kriminalforsorgen, som jo efterhånden er ved at være i en temmelig kaotisk tilstand.

I øjeblikket er situationen den, at uden for de her vinduer er der omkring 5.500 dømte kriminelle på fri fod. Ventelisten til at komme ind og afsone er, siden regeringen tog over, eksploderet. Ventetiderne er skyhøje, gennemsnitligt nu 9 måneder. En hel del tyder på, at regeringen fuldstændig har mistet kontrollen med udviklingen i kriminalforsorgen, og det er selvfølgelig et meget alvorligt problem.

Vi mener, at det er et alvorligt anslag mod befolkningens generelle retsfølelse, et ord, som justitsministeren jo håndhæver ganske ofte. Vi mener også, at det bør være naturligt, at man i et retssamfund har et krav på som almindelig borger, at de, der bliver dømt for kriminalitet, kommer til hurtigt afsoning.